

SAFLAX®

Tips

© Lucarelli - CC-BY-SA-3.0

Arbutus unedo

	 Български	BG		2		 Malti	MT		5
	 Dansk	DK		2		 Nederlands	NL		5
	 Deutsch	DE		2		 Norsk	NO		6
	 English	UK		2		 Polski	PL		6
	 Eesti	EE		3		 Português	PT		6
	 Suomalainen	FI		3		 Românesc	RO		6
	 Français	FR		3		 Svenska	SE		7
	 Ελληνική	GR		3		 Slovensky	SK		7
	 Gaeilge	IE		4		 Slovenski	SI		7
	 íslenskur	IS		4		 Español	ES		7
	 Italiano	IT		4		 Český	CZ		8
	 Hrvatski	HR		4		 Türkçe	TR		8
	 Latviešu	LV		5		 Magyar	HU		8
	 Lietuvių kalba	LT		5		 日本語	JP		9

Ягодово дърво

Arbutus unedo

Ягоди, които растат на дървета - сладко с разлика

Ягоди, които растат по дърветата? Красивите подобни на ягоди плодове на вечнозеления арбутус с листа, подобни на череша, узряват от ярко жълто до оранжево-червено до ярко червено и са годни за консумация. Те също могат да се сварят, за да се направи сладко от ягоди или да се направят на ликьор, както в Корсика. В Сардиния има дори мед от цветята - "Amaro di Corbezzolo". Тъй като плодовете узряват в продължение на много месеци, новите пъпки, красивите бели цветя и вкусните плодове често могат да се видят на растенията по едно и също време. Поради своята устойчивост на замръзване, ягодовото дърво е подходящо не само като контейнерно растение, но може да се засади и на слънчеви места при мека зима и тогава да достигне височина от три до пет метра. **Естествено местоположение:** Ягодовото дърво е типично средиземноморско растение. Там расте на надморска височина над 3000 метра и оцелява при тежки зимни студове. **Успешно отглеждане:** Отглеждането от семена на закрито е възможно през цялата година. Първоначално охладете (стратифицирайте) семената за един месец, за да симулирате зимата, докато семената се подготвят за пролетно поникване. След това разпръснете фините семена върху влажна саксийна почва и покрийте семената само леко със субстрата, който след това натиснете леко. Покрийте съда с култура с домакинско фолио, което сте осигурили с дупки. Това предпазва почвата от изсушаване. Трябва да отстранявате фолиото за 2 часа на всеки два до три дни. Това предотвратява образуването на мухъл върху растящата почва. Поставете саксията със семена на светло и топло място с около 20° по Целзий и поддържайте почвата влажна, но не мокра. Нужно е малко търпение за времето за покълване на ягодовото дръвче - може да отнеме до три месеца. По-късно можете също да размножите ягодовото дърво чрез резници. **Най-доброто местоположение:** Ягодовото дърво предпочита слънчево място - на открито е идеално място, защитено от вятър и дъжд върху топлоаккумулираща стена. **Оптимална грижа:** Поливайте редовно, но умерено, тъй като силните лаврови листа осигуряват ниско изпарение. Но избягвайте преовлажняване (също и в подложката за чаши). Снабдявайте дървото си с течен тор за растения в контейнери веднъж месечно от април до октомври. Ягодовите дървета носят резитбата добре. Най-доброто време за резитба е в края на зимата, преди завързване на плодове. **През зимата:** Тъй като цъфтежът на арбутуса започва през зимата, саксиите трябва да са светли при 5° до 18° по Целзий. Студоустойчивостта на младите растения варира от втората година до -15°C и се повишава до -30°C при по-старите екземпляри. Подземната стъблена грудка издържа на силни слани или повреди от суша и след това пониква отново. Сега поливайте (също и засадени екземпляри) само толкова, че кореновата топка да не изсъхне напълно.

Jordbær træ

Arbutus unedo

Jordbær, der vokser på træer - marmelade med en forskel

Jordbær der vokser på træer? De smukke jordbærlignende frugter af den stedsegrønne arbutus med sine kirsebær-laubærlignende blade modnes fra lys gul til orange-rød til lys rød og er spiselige. De kan også koges ned til jordbærsyltetøj eller laves til likør, som på Korsika. På Sardinien er der endda en blomstrende honning - "Amaro di Corbezzolo". Da frugten modner over mange måneder, kan de nye knopper, de smukke hvide blomster og de smagfulde frugter ofte ses på planterne samtidig. På grund af sin frosttolerance er jordbærtræet ikke kun velegnet som containerplante, men kan også plantes ud på solrige steder under milde vinterforhold og nå en højde på tre til fem meter. **Naturlig beliggenhed:** Jordbærtræet er en typisk middelhavsplante. Den vokser der i over 3000 meters højde og overlever hård vinterfrost. **Succesfuld dyrkning:** Dyrkning fra frø indendørs er muligt hele året rundt. Indledningsvis afkøles (stratificer) frøene i en måned for at simulere vinteren, mens frøet forbereder sig på forårsspiring. Spred derefter de fine frø på fugtig pottejord og dæk frøene kun lidt med underlaget, som du så presser lidt på. Dæk dyrkningskarret til med husholdningsfilm, som du forsyner med huller. Dette beskytter jorden mod udtørring. Du bør fjerne folien i 2 timer hver anden til tredje dag. Dette forhindrer mug i at dannes på den voksende jord. Stil frøpotten et let og varmt sted med omkring 20° Celsius og hold pottejorden fugtig, men ikke våd. Du har brug for lidt tålmodighed til spiretiden for jordbærtræet - det kan tage op til tre måneder. Senere kan du også formere jordbærtræet med stiklinger. **Den bedste beliggenhed:** Jordbærtræet foretrækker et solrigt sted - udendørs er et vind- og regnbekskyttet sted på en varmelagrende væg ideelt. **Optimal pleje:** Vand regelmæssigt, men moderat, da de stærke laurbærlignende blade sikrer lav fordampning. Men undgå vandfyldning (også i coasteren). Forsyn dit træ med flydende beholderplantegødning en gang om måneden fra april til oktober. Jordbærtræer tåler beskæring godt. Det bedste tidspunkt for beskæring er i slutningen af vinteren, før frugten sætter sig. **Om vinteren:** Da blomstringen af arbutus begynder om vinteren, skal potter være lyse ved 5° til 18° Celsius. Unge planter kuldebestandighed varierer fra det andet år ned til -15° Celsius og stiger til op til -30° Celsius i ældre eksemplarer. Den underjordiske stængelknold tåler kraftige frost- eller tørkeskader og spirer så igen. Vand nu (også plantede prøver) kun nok, så rodklumpen ikke tørrer helt ud.

Erdbeerbaum

Arbutus unedo

Erdbeeren, die auf Bäumen wachsen - Marmelade einmal anders

Erdbeeren, die auf Bäumen wachsen? Die hübschen erdbeergleichen Früchte des immergrünen Arbutus mit seinen kirschlorbeerartigen Blättern reifen von leuchtendem Gelb über Orangerot bis hin zu Knallrot und sind essbar. Man kann sie aber auch zu Erdbeerbaummarmelade einkochen oder wie auf Korsika zu Likör verarbeiten. Auf Sardinien gibt es sogar einen Blütenhonig - den "Amaro di Corbezzolo". Da sich die Fruchtreife über viele Monate hinzieht, sind die neuen Knospen, die hübschen weißen Blüten und die schmackhaften Früchte oft zeitgleich an der Pflanze zu sehen. Aufgrund seiner Frosttoleranz eignet sich der Erdbeerbaum nicht nur als Kübelpflanze, sondern kann in milden Winterlagen an sonnigen Stellen auch ausgepflanzt werden und dann eine Höhe von drei bis fünf Metern erreichen. **Naturstandort:** Der Erdbeerbaum ist ein typisches Gewächs des Mittelmeerraumes. Er wächst dort in Höhenlagen bis über 3000 Metern und übersteht auch strenge Winterfröste. **Anzicht:** Im Haus ist die Anzicht aus Samen das ganze Jahr über möglich. Legen Sie die Samen zunächst für einen Monat in den Kühlschrank (stratifizieren), um den Winter zu simulieren, in dem sich der Samen für die Keimung im Frühjahr vorbereitet. Streuen Sie das feine Saatgut dann auf feuchte Anzuchterde und bedecken Sie die Samen nur wenig mit dem Substrat, das Sie dann noch ein wenig andrücken. Decken Sie das Anzuchtgefäß mit Klarsichtfolie ab, die Sie mit Löchern versehen. So ist die Erde vor Austrocknung geschützt. Alle zwei bis drei Tage sollten Sie die Folie für 2 Stunden entfernen. Das beugt einer Schimmelbildung auf der Anzuchterde vor. Stellen Sie das Anzuchtgefäß an einen hellen und warmen Ort mit etwa 20° Celsius und halten Sie die Anzuchterde feucht, aber nicht nass. Bei der Keimdauer des Erdbeerbaums benötigen Sie etwas Geduld - sie kann bis zu drei Monate betragen. Später können Sie den Erdbeerbaum auch durch Stecklinge vermehren. **Standort:** Der Erdbeerbaum steht bevorzugt sonnig - im Freien ist ein wind- und regengeschützter Platz an einer wärmespeichernden Wand ideal. **Pflege:** Gießen Sie regelmäßig, aber mäßig, denn die kräftigen lorbeerartigen Blätter sorgen für eine geringe Verdunstung. Vermeiden Sie aber Staunässe (auch im Untersetzter). Versorgen Sie Ihren Baum von April bis Oktober einmal monatlich mit flüssigem Kübelpflanzendünger. Erdbeerbäume sind gut schnittverträglich. Die beste Zeit für einen Rückschnitt ist zum Winterende noch vor dem Fruchtansatz. **Im Winter:** Da die Blüte des Arbutus im Winter beginnt, sollten Kübel hell bei 5° bis 18° Celsius stehen. Die Kälteresistenz reicht bei jungen Pflanzen ab dem zweiten Jahr bis -15° Celsius und steigt bei älteren Exemplaren auf bis zu -30° Celsius an. Die unterirdische Stammknolle übersteht selbst starke Frost- oder Dürreschäden und treibt dann neu aus. Gießen Sie jetzt (auch ausgepflanzte Exemplare) nur noch soviel, dass der Wurzelballen nicht völlig austrocknet.

Strawberry Tree

Arbutus unedo

Strawberries on trees – a different kind of jam

Strawberries on trees? The evergreen Arbutus with its cherry laurel-like leaves produces beautiful strawberry-like fruits that are good to eat and come in various colours, from bright shining yellow to orange-red until glaring red. You can make jam out of the fruits or liqueur like on Corsica. In Sardinia you can even get the blossom honey called "Amaro di Cobezzolo". Since the maturing of the fruit usually stretches over many months, the new buds, the beautiful white flowers and the tasty fruits are often present on the tree at the same time. The Strawberry Tree tolerates frost and is not only easy to cultivate as a tub plant, but can also be planted outdoors in regions with a mild winter, where it will grow at a sunny place three to five meters tall. **Natural location:** The Strawberry Tree is a typical plant of the Mediterranean region, where it grows in heights of even more than 3000 meters above sea level and resists even strong frosts. **Successful cultivation:** Seed propagation indoors is possible throughout the year. You should keep the seeds initially in the refrigerator for about a month. This will simulate the winter time during which the seed usually prepares itself for the germination in spring. After that, spread the fine seeds onto moist potting compost and put just a little compost earth on top, which you may solidify gently. Cover the seed container with clear film to prevent the earth from drying out. Don't forget to make some holes in the clear film and take it every second or third day completely off for about 2 hours. That way you avoid mold formation on your potting compost. Place the seed container somewhere bright and warm with a temperature around 20° Celsius and keep the earth moist, but not wet. You may need a little bit of patience with the germination, it can take up to three months. Later on, you may also multiply the Strawberry Tree through sprouts. **The best location:** The Strawberry Tree prefers a sunny place - a wind and rain-sheltered spot outdoors near a heat-preserving wall would be ideal. **Optimal care:** Water the plant regularly, but modestly since the strong laurel-like leaves keep the evaporation level rather low. Avoid waterlogging, especially in the saucer. From April until October you can give fluid fertilizer for tub plants once a month. Strawberry Trees can be pruned easily - the best time for that is the end of winter, before the fructification. **In the winter:** Since the blossoming starts in winter, your tub plant should be kept somewhere bright with a temperature between 5° and 18° Celsius. Starting from the second year on, even young plants are frost-resistant up to -15° Celsius, whereas in matured Strawberry Trees the winter hardiness reaches until -30° Celsius. The hypogean tubercle can survive even strong frost or drought damages and will sprout again. Water the plant only modest, so that the roots don't dry out.

Maasikapuu Arbutus unedo

Puudel kasvavad maasikad - moos erisusega

Puudel kasvavad maasikad? Igihalja arbutuse kaunid maasikalaadsed kirss-loorberilaadsete lehtedega viljad valmivad erkkollasest oranžikaspunaseni erkpunaseni ja on söödavad. Neid saab ka maasikamoosiks keeta või likööriks teha, nagu Korsikal. Sardiinias on isegi õiemesi - "Amaro di Corbezzolo". Kuna viljad valmivad mitme kuu jooksul, on taimedel sageli korraga näha uusi punge, ilusaid valgeid õisi ja maitsevaid vilju. Oma külmataluvuse tõttu ei sobi maasikapuu mitte ainult konteineritaimena, vaid võib ka pehmete talvetingimustega päikesepaistelistesse kohtadesse välja istutada ja seejärel kolme-viie meetri kõrguseks kasvada. **Looduslik asukoht:** Maasikapuu on tüüpiline Vahemere taim. Ta kasvab seal üle 3000 meetri kõrgusel ja elab üle tugevad talvekülmad. **Edukas kasvatamine:** Seemnetest siseruumides kasvatamine on võimalik aastaringselt. Esialgu jahutage (kihistage) seemned kuuks ajaks, et simuleerida talve, mil seeme valmistub kevadiseks idanemiseks. Seejärel puista peened seemned niiskele potimuldale ja kata seemned vaid veidi substraadiga, millele siis veidi peale vajutad. Kata kultuurianum toidukilega, mille varustad aukudega. See kaitseb mulda kuivamise eest. Peaksite fooliumi eemaldama 2 tunniks iga kahe kuni kolme päeva järel. See takistab hallituse teket kasvupinnal. Asetage seemnepott valgusküllasesse ja sooja kohta, mille temperatuur on umbes 20 ° C, ning hoidke istutusmuld niiske, kuid mitte märjana. Maasikapuu idanemisaja osas on vaja veidi kannatust – selleks võib kuluda kuni kolm kuud. Hiljem saab maasikapuud paljundada ka pistikutega. **Parim asukoht:** Maasikapuu eelistab päikeselist kasvukohta – õues sobib ideaalselt tuule- ja vihmakaitseline koht soojust salvestaval seinal. **Optimaalne hooldus:** Kasta regulaarselt, kuid mõõdukalt, kuna tugevad loorberitaolised lehed tagavad madala aurustumise. Kuid vältige vettimist (ka rannasõidul). Varustage oma puud kord kuus aprillist oktoobrini vedela konteineri taimeväetisega. Maasikapuud taluvad hästi pügamist. Parim aeg pügamiseks on talve lõpus, enne viljade teket. **Talvel:** Kuna arbutuse õitsemine algab talvel, peaksid potid olema heledad 5–18 kraadi Celsiuse järgi. Noorte taimede külmakindlus ulatub teisest aastast kuni -15°C ja vanematel isenditel tõuseb kuni -30°C. Maa-alune varremugul talub tugevaid külma- või põuakahjustusi ja tärkab seejärel uuesti. Nüüd kasta (ka istutatud isendeid) ainult nii palju, et juurepall täielikult ära ei kuivaks.

Mansikka puu Arbutus unedo

Puissa kasvavat mansikat - hilloa erolla

Puissa kasvavat mansikat? Ikivihreän arbutuksen kauniit mansikkamaiset hedelmät kirsikkalaakerimaisilla lehdeineen kypsyvät kirkkaan keltaisesta oranssinpunaiseen kirkkaan punaiseen ja ovat syötäviä. Niistä voidaan myös keittää mansikkahilloa tai tehdä likööriä, kuten Korsikassa. Sardiiniasa on jopa kukkahunajaa - "Amaro di Corbezzolo". Koska hedelmät kypsyvät useiden kuukausien ajan, uudet silmut, kauniit valkoiset kukat ja maukkaat hedelmät näkyvät kasveissa usein samaan aikaan. Pakkaskestävyyden ansiosta mansikkapuuta ei sovellu ainoastaan konttikasviksi, vaan se voidaan myös istuttaa aurinkoisin paikkoihin leutoissa talviolosuhteissa ja saavuttaa sitten 3-5 metrin korkeus. **Luoennollinen sijainti:** Mansikkapuun on tyypillinen Välimeren kasvi. Se kasvaa siellä yli 3000 metrin korkeudessa ja kestää kovat talven pakkaset. **Onnistunut viljely:** Kasvatus siemenistä sisätiloissa on mahdollista ympäri vuoden. Aluksi jäädytä (kerrosta) siemenet kuukaudeksi simuloidaksesi talvea, kun siemenet valmistautuvat kevään itämiselle. Siirtele sitten hienot siemenet kostealle ruukkumultalle ja peitä siemenet vain hieman alustalla, jota sitten painat hieman. Peitä viljelyastia kelmulla, johon on tehty reikiä. Tämä suojaaa maaperää kuivumiselta. Poista folio 2 tunnin ajaksi kahden tai kolmen päivän välein. Tämä estää homeen muodostumisen kasvumaahan. Aseta siemenruukku valoisaan ja lämpimään paikkaan, jonka lämpötila on noin 20 ° C, ja pidä istutusmaa kosteana, mutta ei märkänä. Tarvitset hieman kärsivällisyyttä mansikkapuun itämis aikaan - se voi kestää jopa kolme kuukautta. Myöhemmin voit myös lisätä mansikkapuuta pistokkailla. **Paras sijainti:** Mansikkapuun suosii aurinkoista paikkaa - ulkona tuulelta ja sateelta suojattu paikka lämpöä varaavalla seinällä on ihanteellinen. **Optimaalinen hoito:** Kastele säännöllisesti mutta kohtuullisesti, sillä vahvat laakerinmaiseta lehdet varmistavat alhaisen haihtumisen. Mutta vältä kastumista (myös vuoristoradalla). Anna puullesi nestemäistä säiliökasvilannoitetta kerran kuukaudesta huhtikuusta lokakuuhun. Mansikkapuut sietävät hyvin karsimista. Paras aika karsimiseen on talven loppu, ennen hedelmän kypsymistä. **Talvella:** Koska arbutuksen kukinta alkaa talvella, ruukkujen tulee olla valoisia 5–18 ° C:ssa. Nuorten kasvien kylmäkestävyys vaihtelee toisesta vuodesta -15 celsiusasteeseen ja nousee -30 celsiusasteeseen vanhemmissa yksilöissä. Maanalainen varren mukula kestää vakavia pakkas- tai kuivuusvaurioita ja itää sitten uudelleen. Nyt kastele (myös istutettuja yksilöitä) vain sen verran, että juuripallo ei kuivu kokonaan.

Arbousier Arbutus unedo

Des fraises qui croissent sur des arbres - La confiture obtenue autrement

Des fraises qui grandissent sur des arbres ? Les jolis fruits ressemblant à des fraises de l'arbousier sempervirent, avec ses feuilles en forme de laurier-cerise mûrissent du jaune vif au rouge orange, puis au rouge vif, et sont comestibles. Les fruits peuvent aussi être utilisés pour faire de la confiture d'arbouse ou transformés en liqueur, comme en Corse. En Sardaigne, il y a même un miel de fleurs - Amaro di Corbezzolo. Comme le mûrissement dure quelques mois, les nouveaux bourgeons, les jolies fleurs blanches, et les fruits savoureux peuvent se voir souvent en même temps sur la plante. Grâce à sa rusticité, l'arbousier est non seulement adapté à la culture en pot, mais il peut aussi être repiqué dans des endroits ensoleillés et à hiver doux, et peut atteindre alors une hauteur de trois à cinq mètres. **Emplacement naturel:** L'arbousier a une croissance typique de la méditerranée. Il grandit à des altitudes allant à plus de 3000 mètres et surmonte aussi les gels d'hiver sévères. **Culture réussie:** La culture des graines à la maison est possible tout au long de l'année. Mettez d'abord les graines dans le réfrigérateur pendant un mois (stratifier) pour simuler l'hiver, pendant lequel les graines se préparent pour la germination en printemps. Ensuite, parsemez les semences fine sur du terreau humide et recouvrez-les légèrement avec le substrat, sur lequel vous appuyez encore un tout petit peu ensuite. Couvrez le récipient avec une feuille transparente dans laquelle vous faites des trous. Comme ça, le terreau est protégé du dessèchement. Vous devez enlever la feuille pendant deux heures tous les deux ou trois jours. Ceci prévient la formation de moisissures dans le terreau. Mettez le récipient dans un endroit lumineux et chaud à environ 20° Celsius et gardez le terreau humide, mais pas mouillé. Il faut avoir un peu de patience - vous pouvez attendre la germination pendant trois mois. Vous pouvez ensuite multiplier l'arbousier par bouture. **Le meilleur emplacement:** L'arbousier préfère un endroit ensoleillé, un emplacement en plein air protégé du vent et de la pluie et sur une paroi qui accumule de la chaleur. **Soins optimaux:** Arrosez la plante régulièrement mais avec une quantité modérée d'eau, car les feuilles puissantes et en forme de laurier assurent une faible évaporation. Par contre, évitez l'eau stagnante (dans la soucoupe aussi). Engraissez votre arbre une fois par mois d'avril à octobre avec de l'engrais liquide pour plantes en pot. Les arbousiers supportent bien la taille. Le meilleur moment pour une taille est en fin d'hiver, avant la fructification. **En hiver:** Comme la floraison de l'arbousier commence en hiver, les pots doivent être entretenus à 5°-18° Celsius. Les jeunes plantes sont rustiques jusqu'à -15° Celsius dès la deuxième année et les plantes plus anciennes peuvent résister les températures jusqu'à -30° Celsius. Le bulbe du tronc souterrain surmonte des forts dommages dus au gel ou à la sécheresse lui-même et repousse ensuite. Arrosez l'arbousier assez pour que la motte de racines ne se dessèche pas complètement.

Φράουλα Arbutus unedo

Φράουλες που φυτρώνουν σε δέντρα - μαρμελάδα με διαφορά

Φράουλες που φυτρώνουν στα δέντρα **Φυσική τοποθεσία:** Οι όμορφοι καρποί της αιθαλούς κουμαριάς που μοιάζουν με φράουλα με τα φύλλα της που μοιάζουν με κερασιά ωριμάζουν από έντονο κίτρινο έως πορτοκαλοκόκκινο έως έντονο κόκκινο και είναι βρώσιμα. Μπορούν επίσης να βράσουν για να φτιάξουν μαρμελάδα φράουλα ή να γίνουν λικέρ, όπως στην Κορσική. Στη Σαρδηνία υπάρχει ακόμη και ένα ανθόμελο - το "Amaro di Corbezzolo". Δεδομένου ότι ο καρπός ωριμάζει για πολλούς μήνες, τα νέα μπουμπούκια, τα όμορφα λευκά άνθη και οι νόστιμοι καρποί μπορούν συχνά να παρατηρηθούν στα φυτά ταυτόχρονα. Λόγω της αντοχής της στον παγετό, η φράουλα δεν είναι κατάλληλη μόνο ως φυτό δοχείων, αλλά μπορεί επίσης να φυτευτεί σε ηλιόλουστες θέσεις σε ήπιες χειμερινές συνθήκες και στη συνέχεια να φτάσει σε ύψος από τρία έως πέντε μέτρα. **Επιτυχημένη καλλιέργεια:** Η φράουλα είναι ένα τυπικό μεσογειακό φυτό. Φυτρώνει εκεί σε υψόμετρα πάνω από 3000 μέτρα και επιβιώνει από έντονους παγετούς του χειμώνα. **Η καλύτερη τοποθεσία:** Η καλλιέργεια από σπόρους σε εσωτερικούς χώρους είναι δυνατή όλο το χρόνο. Αρχικά, ψύξτε (στρωμάτωστε) τους σπόρους για ένα μήνα για να προσομοιώσετε τον χειμώνα καθώς ο σπόρος προετοιμάζεται για την αναερατική βλάστηση. Στη συνέχεια, σκορπίστε τους λεπτούς σπόρους σε υγρό χώμα γλάστρας και καλύψτε τους σπόρους μόνο ελαφρώς με το υπόστρωμα, το οποίο στη συνέχεια πιέζετε λίγο. Καλύψτε το δοχείο καλλιέργειας με μεμβράνη, την οποία ανοίγετε με τρύπες. Αυτό προστατεύει το έδαφος από το στέγνωμα. Θα πρέπει να αφαιρέτε το αλουμινόχαρτο για 2 ώρες κάθε δύο έως τρεις ημέρες. Αυτό αποτρέπει τη δημιουργία μούχλας στο αναπτυσσόμενο έδαφος. Τοποθετήστε τη γλάστρα σε ένα ελαφρύ και ζεστό μέρος με θερμοκρασία περίπου 20° Κελσίου και διατηρήστε το χώμα της γλάστρας υγρό αλλά όχι υγρό. Χρειάζεστε λίγη υπομονή για τον χρόνο βλάστησης της φράουλας - μπορεί να διαρκέσει έως και τρεις μήνες. Αργότερα μπορείτε επίσης να πολλαπλασιάσετε τη φράουλα με μοσχεύματα. **Βέλτιστη φροντίδα:** Η φράουλα προτιμά ένα ηλιόλουστο μέρος - σε εξωτερικούς χώρους, ένα προστατευμένο από τον άνεμο και τη βροχή μέρος σε έναν τοίχο που αποθηκεύει θερμότητα είναι ιδανικό. Δεδομένου ότι η ανθοφορία της κουμαριάς ξεκινά το χειμώνα, οι γλάστρες πρέπει να είναι φωτεινές στους 5° έως 18° Κελσίου. Η αντίσταση των νεαρών φυτών στο ψύχος κυμαίνεται από το δεύτερο έτος έως και -15° Κελσίου και αυξάνεται έως και -30° Κελσίου σε μεγαλύτερα δείγματα. Ο υπόγειος μίσχος κόνδυλος αντέχει σε σοβαρές ζημιές από παγετό ή ξηρασία και μετά βλασταίνει ξανά. Τώρα ποτίστε (επίσης φύτεμα δείγματα) μόνο τόσο ώστε η ρίζα να μην στεγνώσει εντελώς. **Το χειμώνα:** Ποτίζετε τακτικά αλλά μέτρια καθώς τα δυνατά φύλλα δάφνης εξασφαλίζουν χαμηλή εξάτμιση. Αποφύγετε όμως την υπερχείλιση (και στο σουβέρ). Προμηθεύετε το δέντρο σας με υγρό λίπασμα φυτών δοχείων μία φορά το μήνα από τον Απρίλιο έως τον Οκτώβριο. Οι φράουλες ανέχονται καλά το κλάδεμα. Η καλύτερη εποχή για κλάδεμα είναι το τέλος του χειμώνα, πριν την καρπώδηση.

Crann sútha talún

Arbutus unedo

Sútha talún a fhásann ar chrainn - subh le difríocht

Sútha talún a fhásann ar chrainn? Tá torthaí deas sútha talún an arbutus síorghlas lena dhuilleoga cosúil le labhrais silíní aibí ó bhuí geal go flannbhuí-dearg go dearg geal agus tá siad inite. Is féidir iad a fhiuchadh freisin chun subh sútha talún a dhéanamh nó iad a dhéanamh ina licéar, mar atá sa Chorsaic. Sa tSairdín tá fiú m' blossom - an "Amaro di Corbezzolo". Ós rud é go n-aibíonn na torthaí thar míonna fada, is minic a bhíonn na bachelóga nua, na bláthanna deas bán agus na torthaí blasta le feiceáil ar na plandaí ag an am céanna. Mar gheall ar a chaoinfhulaingt sioc, ní hamháin go bhfuil an crann sútha talún oiriúnach mar ghléasra coimeádáin, ach is féidir é a phlandáil freisin in áiteanna griannmhara i gcoinníollacha geimhridh éadroma agus ansin airde de thrí go cúig mhéadar a bhaint amach. **Suíomh nádúrtha:** Is planda tipiciúil Meánmhara é an crann sútha talún. Fásann sé ansin ag airde ó cionn 3000 méadar agus maireann sé de bharr sioc geimhridh. **Saothrú rathúil:** Is féidir fás ó shíolta taobh istigh ar feadh na bliana. Ar dtús, cuisnigh (srathú) na síolta ar feadh míosa chun an geimhreadh a insamhail mar a ullmháin an siol le haghaidh pheacadh an earraigh. Ansin scaip na síolta mín ar ithir potaithe tais agus clúdaigh na síolta ach beagán leis an tsubstráit, agus ansin brúigh tú beagán. Clúdaigh an soitheach cultúir le scannán cling, a sholáthraíonn tú le poill. Cosnaíonn sé seo an ithir ó thriomú amach. Ba chóir duit an scragall a bhaint ar feadh 2 uair gach dhá nó trí lá. Cuireann sé seo cosc ar mhúnla a fhoirmiú ar an ithir atá ag fás. Cuir an pota síolta in áit éadrom te thart ar 20° Celsius agus coinneigh an ithir potaithe tais ach ná bíodh sé fliuch. Ní mór duit foighne beag le haghaidh an pheacadh an chrainn sútha talún - is féidir suas le trí mhí a ghlacadh. Níos déanaí is féidir leat an crann sútha talún a iomadú trí ghearrthacha. **An suíomh is fearr:** Is fearr leis an gcrann sútha talún áit ghriannmhar - lasmuigh, is é an áit is fearr le gaith agus báisteach ar bhalla stórála teasa. **Cúram is fearr is féidir:** Uisce go rialta ach go measartha mar go gcinntíonn na duilleoga láidre cosúil le labhrais galú íseal. Ach a sheachaint waterlogging (freisin sa coaster). Tabhair leasachán plandaí coimeádáin leachtach do do chrann uair sa mhí ó Aibreán go Deireadh Fómhair. Crainn sútha talún fhulaingt bearradh go maith. Is é an t-am is fearr le haghaidh bearradh ná deireadh an gheimhridh, sula leagtar torthaí. **Sa gheimhreadh:** Ós rud é go dtosaíonn bláthú an arbutus sa gheimhreadh, ba chóir go mbeadh potaí geal ag 5 ° go 18 ° Celsius. Téann friotaíocht fuar plandaí óga ón dara bliain síos go -15 ° Celsius agus méadaíonn sé go dtí -30 ° Celsius in eiseamail níos sine. Seasann an tiúbair gas faoi thalamh in aghaidh damáiste trom sioc nó triomach agus ansin fásann sé arís. Anois uisce (freisin eiseamail curtha) ach go leor ionas nach mbeidh an liathróid fréimhe tirim amach go hiomlán.

Jarðarberjatré

Arbutus unedo

Jarðarber sem vaxa á trjám - sultu með ólíkindum

Jarðarber sem vaxa á trjám? Fallegir jarðarberjalíkir ávextir sígræna arbutusssins með kirsuberjalárviðarlaufum sínum þroskast úr skærgulum yfir í appelsínurauda til skærrauða og eru ætur. Einnig er hægt að sjóða þær niður til að búa til jarðarberjasultu eða búa til líkjör eins og á Korsíku. Á Sardíníu er jafnvel blómlegt hunang - "Amaro di Corbezzolo". Þar sem ávextirnir þroskast í marga mánuði má oft sjá nýju brumana, fallegu hvítu blómin og bragðgöðu ávextina á plöntunum á sama tíma. Vegna frostþols hentar jarðarberjatrénu ekki aðeins sem gámaplanta heldur er einnig hægt að planta það út á sólríkm stöðum við milda vetraraðstæður og ná þá þriggja til fimm metra hæð. **Náttúruleg staðsetning:** Jarðarberjatréd er dæmigerð Miðjarðarhafsplanta. Það vex þar í yfir 3000 metra hæð og lifir af alvarlegt vetrarfrost. **Arangursrík ræktun:** Ræktun úr fræjum innandyrar er mögulegt allt árið um kring. Upphaflega skaltu kæla (lagskipta) fræin í mánuði til að líkja eftir vetri þegar fræið undirbýr spirun vorsins. Dreifið síðan finu fræjunum á rakan pottjarðveg og hyljið fræin aðeins með undirlaginu sem síðan þrýstir aðeins á. Hyljið ræktunarilátið með matarfilmu, sem þú útveggar með götum. Þetta verndar jarðveginn gegn þurrkun. Þú ættir að fjarlægja álpappírinn í 2 klukkustundir á tveggja til þriggja daga fresti. Þetta kemur í veg fyrir að mygla myndist á vaxandi jarðvegi. Settu fræpottinn á léttan og heitan stað með um 20°C og haltu pottjarðveginum rökum en ekki blautum. Þú þarft smá þolinmæði fyrir spirunartíma jarðarberjatrésins - það getur tekið allt að þrjá mánuði. Síðar er einnig hægt að fjölga jarðarberjatrénu með græðlingum. **Besta staðsetningin:** Jarðarberjatréd vill helst sólríkan stað - utandyrar, vind- og rigningarvarinn staður á hitageymandi vegg er tilvalinn. **Besta umönnun:** Vökvaðu reglulega en hóflega þar sem sterk lárvíðarlik laufin tryggja litla uppgufun. En forðastu vatnsrennsli (einnig í coaster). Gefðu trénu þínu fljótandi gámaplöntuáburði einu sinni í mánuði frá apríl til október. Jarðarberjatré þola vel klippingu. Besti tíminn til að klippa er í lok vetrar, áður en ávextir eru settir. **A veturna:** Þar sem blómstrandi arbutus hefst á veturna ættu pottar að vera bjartir við 5 ° til 18 ° Celsius. Kuldapól ungra plantna nær frá öðru ári niður í -15° á Celsius og eykst í allt að -30° á Celsius í eldri eintökum. Undirjarðar stilkur hnýði þolir mikið frost eða þurrkaskemmdir og spíra svo aftur. Vökvaðu (einnig gróðursett eintök) aðeins nóg svo að rótarkúlan þorni ekki alveg.

Albatro

Arbutus unedo

Fragole che crescono sugli alberi - per una marmellata diversa

Fragole che crescono sugli alberi? Questo arbusto sempreverde, dalle foglie simili a quelle del Lauroceraso, produce graziosi frutti simili alla fragola, che maturano passando dal giallo vivo al rosso-arancio fino al rosso fuoco e sono commestibili. Si possono utilizzare per la preparazione di marmellate oppure, come in Corsica, per preparare un liquore. In Sardegna esiste addirittura un miele, l'Amaro di Corbezzolo. Poiché la maturazione dei frutti dura diversi mesi, spesso sulla pianta sono presenti allo stesso tempo i nuovi germogli, i bei fiori bianchi e i frutti saporiti. Grazie alla sua tolleranza al gelo il Corbezzolo si adatta non solo come pianta da vaso, ma nelle zone dagli inverni miti può anche essere trapiantato se esposto al sole, in quel caso può raggiungere un'altezza da tre a cinque metri. **Posizione naturale:** Il Corbezzolo è una pianta tipica dell'area del Mediterraneo. Lì cresce ad altitudini fino a 3000 metri e tollera anche gelate importanti. **Coltivazione riuscita:** La coltivazione da semi in casa è possibile durante tutto l'anno. Lasciate i semi per un mese in frigorifero (stratificazione), per simulare l'inverno e preparare i semi alla germinazione primaverile. In seguito distribuite i semi delicati sulla terra di coltivo umida e copriteli solo poco con il substrato, che presserete ancora un po'. Coprite il recipiente di coltivazione con pellicola trasparente, sulla quale praticherete dei fori, in questo modo la terra eviterà di seccarsi. Ogni due o tre giorni rimuovete la pellicola per 2 ore, per prevenire la formazione di muffe sulla terra. Collocate il recipiente di coltivazione in un luogo luminoso e caldo, a una temperatura intorno ai 20°C e mantenete la terra umida, ma non bagnata. Per la germinazione del Corbezzolo avrete bisogno di un po' di pazienza, perché questa può tardare fino a tre mesi. In seguito potrete moltiplicarlo anche per talea. **La posizione migliore:** Il Corbezzolo predilige gli ambienti soleggianti, all'aperto l'ideale è un punto al riparo da vento e pioggia, magari vicino a un muro che emani calore. **Cura ottimale:** Innaffiate regolarmente ma in quantità modesta, poiché le foglie robuste simili all'alloro producono una scarsa evaporazione. Evitate sempre i ristagni idrici (anche nel sottovaso). Nel periodo da aprile a ottobre concimate la pianta una volta al mese, con fertilizzante liquido per piante. Il Corbezzolo tollera bene le potature, il periodo migliore per potare è alla fine dell'inverno, prima della comparsa dei frutti. **In inverno:** Poiché la fioritura dell'Albatro comincia in inverno, il vaso dovrebbe trovarsi in un ambiente luminoso fra i 5° e i 18° C. La resistenza al freddo comincia a partire dal secondo anno di vita e arriva nelle piante giovani a -15° C, mentre le piante più adulte possono sopravvivere fino a -30° C. Il bulbo sotterraneo sopravvive anche ai danni causati da gelo o siccità invernale, poi torna a germogliare. In questo periodo innaffiate solo lo stretto necessario per non far seccare completamente il pane di radici (anche le piante adulte).

Drvo jagode

Arbutus unedo

Jagode koje rastu na drveću - pekmez s razlikom

Jagode koje rastu na drveću? Lijepi jagodasti plodovi zimzelenog arbutusa s listovima poput trešnje i lovora dozrijevaju od jarko žute do narančasto-crvene do jarko crvene boje i jestivi su. Od njih se također može napraviti džem od jagoda ili liker, kao na Korsici. Na Sardiniji postoji čak i cvjetni med - "Amaro di Corbezzolo". Budući da plod sazrijeva više mjeseci, često se na biljkama istovremeno mogu vidjeti novi pupoljci, lijepi bijeli cvjetovi i ukusni plodovi. Zbog svoje otpornosti na mraz, jagoda nije prikladna samo kao kontejnerska biljka, već se može saditi i na suncanim mjestima u blagim zimskim uvjetima i tada dostići visinu od tri do pet metara. **Zemlja porijekla:** Jagoda je tipična mediteranska biljka. Tamo raste na visinama od preko 3000 metara i preživljava jake zimske mrazeve. **Uspješan uzgoj:** Uzgoj iz sjemena u zatvorenom prostoru moguć je tijekom cijele godine. U početku, ohladite (stratificirajte) sjeme mjesec dana kako biste simulirali zimu dok se sjeme zatvora za proljetno klijanje. Zatim sitno sjeme posipajte po vlažnoj zemlji za posude i samo malo prekriti sjeme supstratom, koji zatim malo pritisnite. Posudu s kulturom prekriti prozirnom folijom koju ste opremili rupama. To štiti tlo od isušivanja. Svaka dva do tri dana skinite foliju na 2 sata. Time se sprječava stvaranje plijesni na tlu za uzgoj. Stavite posudu za sjeme na svijetlo i toplo mjesto s oko 20° Celzija i održavajte tlo u posudi vlažnim, ali ne mokrim. Za vrijeme klijanja stabla jagode potrebno je malo strpljenja - može potrajati i do tri mjeseca. Kasnije možete razmnožavati jagodu i reznica. **Najbolja lokacija:** Jagoda preferira sunčano mjesto - na otvorenom je idealno mjesto zaštićeno od vjetrova i kiše na zidu za skladištenje topline. **Optimalna njega:** Zalijevajte redovito, ali umjereno jer jake lovorovi listovi osiguravaju malo isparavanje. Ali izbjegavajte nakupljanje vode (također u podmetaču). Opskrbite svoje stablo tekućim gnojivom za biljke jednom mjesečno od travnja do listopada. Stabla jagoda dobro podnose rezidbu. Najbolje vrijeme za rezidbu je krajem zime, prije zamaštanja plodova. **U zimi:** Budući da cvjetanje arbutusa počinje zimi, posude trebaju biti svijetle na 5° do 18° Celzijevih. Otpornost mladih biljaka na hladnoću kreće se od druge godine do -15°C, a kod starijih raste i do -30°C. Podzemni gomolj stabilnije podnosi jake štete od mraza ili suše, a zatim ponovno nikne. Sada zalijevajte (također i posađene primjerke) tek toliko da se korijenova kugla potpuno ne osuši.

Zemeņu koks Arbutus unedo

Zemenes, kas aug kokos - ievārījums ar atšķirību

Zemenes, kas aug kokos? Mūžajai arbuta glītī zemenēm līdzīgie augļi ar ķiršu lauriem līdzīgām lapām nogatavojas no spilgti dzeltenas līdz oranžsarkanai līdz spilgti sarkanai un ir ēdami. Tos var arī vārīt uz leju, lai pagatavotu zemeņu ievārījumu vai pagatavotu likieri, kā Korsikā. Sardinijā ir pat ziedu medus - "Amaro di Corbezzolo". Tā kā augļi nogatavojas daudzus mēnešus, uz augiem bieži vien ir redzami jauni pumpuri, skaisti balti ziedi un garšīgi augļi. Savas sala izturības dēļ zemeņu koks ir piemērots ne tikai kā konteiners, bet arī var stādīt saulainās vietās maigos ziemas apstākļos un pēc tam sasniegt trīs līdz piecu metru augstumu. **Dabiska vieta:** Zemeņu koks ir tipisks Vidusjūras augs. Tas tur aug vairāk nekā 3000 metru augstumā un pārdzīvo bargas ziemas salnas. **Veiksmīga audzēšana:** Audzēšana no sēklīm telpās ir iespējama visu gadu. Sākotnēji sēklas atdzesē (stratificē) mēnesi, lai simulētu ziemu, kad sēklas gatavojas pavasara dīgšanai. Pēc tam izkaisiet smalkās sēklas uz mitras stādīšanas augsnes un tikai nedaudz pārklāiet sēklas ar substrātu, ko pēc tam nedaudz uzspiežat. Nosedziet kultivēšanas trauku ar pārtikas plēvi, kuru nodrošina ar caurumiem. Tas pasargā augsni no izžūšanas. Jums vajadzētu noņemt foliju 2 stundas ik pēc divām līdz trim dienām. Tas novērš pelējuma veidošanos augošajā augsnē. Novietojiet sēkļu podu gaišā un siltā vietā ar aptuveni 20°C un turiet augsni mitru, bet ne mitru. Zemeņu koka dīgšanas laikam ir nepieciešama neliela pacietība – tas var ilgt pat trīs mēnešus. Vēlāk zemeņu koku var pavairot arī ar spraudeņiem. **Labākā atrašanās vieta:** Zemeņu koks dod priekšroku saulainai vietai – ārā no vēja un lietus aizsargāta vieta uz siltumu uzkrājošas sienas ir ideāla. **Optimāla aprūpe:** Laistiet regulāri, bet mēreni, jo spēcīgās lauriem līdzīgās lapas nodrošina zemu iztvaikošanu. Bet izvairieties no aizsērēšanas (arī kalniņos). No aprīļa līdz oktobrim reizi mēnesī apgādāiet savu koku ar šķidru konteineru augu mēslojumu. Zemeņu koki ļoti labi panes atzarošanu. Labākais laiks atzarošanai ir ziemas beigās, pirms augļu iestāšanās. **Ziemā:** Tā kā arbutu ziedēšana sākas ziemā, podos jābūt gaišiem 5–18 °C temperatūrā. Jauno augu aukstumizturība svārstās no otrā gada līdz -15°C un pieaug līdz -30°C vecākiem paraugiem. Pazemes stumbra bumbuli iztur smagus sala vai sausuma bojājumus un pēc tam atkal sadīgst. Tagad laistiet (arī stādītos eksemplārus) tikai tik daudz, lai sakņu kamols pilnībā neizžūtu.

Braškių medis Arbutus unedo

Braškės, augančios ant medžių - uogienė su skirtumu

Braškės, augančios ant medžių? Gražūs, ī braškes panašūs amžinai žaliuojančio arbuto vaisiai su vyšnių laurus primenančiais lapais sunoksta nuo ryškiai geltonos iki oranžinės raudonos iki ryškiai raudonos ir yra valgomi. Iš jų taip pat galima virti braškių uogienę arba pagaminti likerį, kaip Korsikoje. Sardinijoje yra net žiedų medus – „Amaro di Corbezzolo“. Kadangi vaisiai sunoksta daugelį mėnesių, ant augalų dažnai tuo pačiu metu galima pamatyti naujus pumpurus, gražius baltus žiedus ir skanius vaisius. Dėl atsparumo šalčiui braškynas tinka ne tik kaip konteinerinis augalas, bet ir gali būti sodinamas saulėtose vietose, esant švelniai žiemai, o vėliau pasiekti trijų–penkių metrų aukštį. **Natūrali vieta:** Braškių medis yra tipiškas Viduržemio jūros augalas. Jis ten auga daugiausiai nei 3000 metrų aukštyje ir išgyvena stiprias žiemos šalnas. **Sėkmingas auginimas:** Auginti iš sėklų patalpoje galima ištisus metus. Iš pradžių atšaldykite (sluoksniuokite) sėklas mėnesiui, kad imituotumėte žiemą, kai sėkla ruošiasi pavasariniam dygimui. Tada smulkias sėklas išbarstykite ant drėgnos vazoninės žemės ir tik šiek tiek uždenkite substratu, kurį šiek tiek paspausite. Kultūros indą uždenkite maistine plėvele, kurioje yra skylės. Tai apsaugo dirvą nuo išdžiūvimo. Kas dvi ar tris dienas 2 valandas nuimkite foliją. Tai neleidsia augančioje dirvoje susidaryti pelėsiui. Sėklų vazoną padėkite į šviesią ir šiltą vietą, kurios temperatūra yra apie 20 °C, o vazono žemė turi būti drėgna, bet ne šlapia. Braškių medžio dygimo laikui reikia šiek tiek kantrybės – tai gali užtrukti iki trijų mėnesių. Vėliau braškyną galite daugini ir auginiais. **Geriausia vieta:** Braškių medis mėgsta saulėtą vietą – lauke puikiai tiks nuo vėjo ir lietaus apsaugota vieta ant šilumą kaupiančios sienos. **Optimali priežiūra:** Laistykite reguliariai, bet saikingai, nes stiprūs, į laurus panašūs lapai užtikrina mažą garavimą. Tačiau venkite vandens užmirkimo (taip pat ir padėkliuose). Kartą per mėnesį nuo balandžio iki spalio patrinkite savo medį skystomis konteinerių augalų trąšomis. Braškių medžiai gerai toleruoja genėjimą. Geriausias laikas genėti yra žiemos pabaigoje, prieš vaisiui nusistovėjus. **Žiemą:** Kadangi arbuto žydėjimas prasideda žiemą, vazonai turi būti šviesūs nuo 5° iki 18° Celsijaus. Jaunų augalų atsparumas šalčiui svyruoja nuo antrųjų metų iki -15 °C, o senesniuose egzemplioruose padidėja iki -30 °C. Požeminis stiebo gumbas atlaiko stiprią šalčio ar sausros žalą ir vėl išdygsta. Dabar laistykite (taip pat pasodintus egzempliorus) tik tiek, kad šaknies gumulas visiškai neišdžiūtų.

Sigra tal-frawli Arbutus unedo

Frawli li jikbru fuq is-sigār - ġamm b'differenza

Frawli li jikbru fuq is-sigār? Il-frott tal-arbutus evergreen qisu frawli bil-weraq tiegħu bħal ċirasa jimmaturaw minn isfar jgħajjat għal aħmar oranġjo għal aħmar jgħajjat u jittiekle. Jistgħu wkoll jiġu mgħollija biex jagħmlu ġamm tal-frawli jew isiru likur, bħal f'Korsika. F'Sardinja hemm anke għasel tal-fjur - l-"Amaro di Corbezzolo". Peress li l-frott jimmatura fuq hafna xhur, il-blanzuni l-godda, il-fjuri pjuttost bojod u l-frott fit-toghma spiss jistgħu jidhru fuq il-pjanti fl-istess hin. Minħabba t-tolleranza tagħha għall-ġlata, is-sigra tal-frawli mhiex biss adattata bħala pjanta tal-kontenitur, iżda tista 'wkoll mħawla f'postijiet xemxija f'kundizzjonijiet hġief tax-xitwa u mbagħad tilhaq għoli ta' tlieta sa hames metri. **Post naturali:** Is-sigra tal-frawli hija pjanta tipika tal-Mediterran. Jikber hemm f'altitudni ta' aktar minn 3000 metru u jgħix minn ġlata qawwiya tax-xitwa. **Kultivazzjoni b'suċċess:** It-tkabbir miż-żrieragħ ġewwa huwa possibbli s-sena kollha. Inizjalment, friġġ (stratifika) iż-żrieragħ għal xahar biex tissimula x-xitwa hekk kif iż-żrieragħ thejji għall-germinazzjoni tar-rebbiegħa. Imbagħad ferrex iż-żrieragħ fini fuq ħamrija tal-qsari niedja u tkopri ż-żrieragħ biss ftit bis-sottostrat, li mbagħad tagħfas ftit. Għatti l-bastiment tal-kultura b'cling film, li inti tipprovdi b'toqob. Dan jipproteġi l-ħamrija milli tinxef. Għandek tneħħi l-fojl għal sagħtejn kull jumejn jew tlett ijiem. Dan jipprevjeni l-iffurmar tal-moffa fuq il-ħamrija li qed tikber. Poġġi l-borma taż-żrieriegħa f'post ħafif u shun b'madwar 20° Celsius u żomm il-ħamrija tal-qsari niedja iżda mhux imxarrba. Għandek bżonn ftit paċenja għall-hin tal-germinazzjoni tas-sigra tal-frawli - tista 'tieħu sa tliet xhur. Aktar tard tista 'wkoll tippropaga s-sigra tal-frawli bi żraġen. **L-aħjar post:** Is-sigra tal-frawli tippreferi post xemxi - barra, post protett mir-riħ u mix-xita fuq ħajt li jaħžen is-shana huwa ideali. **Kura ottimali:** Ilma regolarment iżda b'mod moderat peress li l-weraq b'saħħithom li jixbħu r-rand jiżguraw evaporazzjoni baxxa. Imma evita l-ilma (ukoll fil-coaster). Ipprovdi lis-sigra tiegħek b'fertilizzant tal-pjanti tal-kontenitur likwidu darba fix-xahar minn April sa Ottubru. Sigra tal-frawli jittolleraw iż-żbir tajjeb. L-aħjar hin għaž-żbir huwa fl-aħħar tax-xitwa, qabel is-sett tal-frott. **Fix-xitwa:** Peress li l-fjoritura ta' l-arbutus tidda fix-xitwa, il-qsari għandhom ikunu jleqqu f'5 ° sa 18 ° Celsius. Ir-reżistenza għall-kešha ta' pjanti għar tvarja mit-tieni sena sa -15 ° Celsius u tizdied sa -30 ° Celsius f'kampjuni anzjani. It-tuberu taż-zokk ta' taħt il-baħar jiflah ġlata severa jew hsara min-nixfa u mbagħad jerga' jinbet. Issa ilma (kampjuni mħawla wkoll) biss biżżejjed sabiex il-boċċa tal-għeruq ma tinxef kompletament.

Aardbeiboom Arbutus unedo

Aardbeien die aan bomen groeien - jam met een verschil

Aardbeien die aan bomen groeien? De mooie aardbeiachtige vruchten van de groenblijvende arbutus met zijn kersensaurierachtige bladeren rijpen van heldergeel naar oranje tot felrood en zijn eetbaar. Maar je kunt het ook inkoken om aardbeienjam te maken of er likeur van maken zoals in Corsica. Op Sardinie is er zelfs een bloesemhoning - de "Amaro di Corbezzolo". Omdat het fruit maandenlang rijpt, zijn de nieuwe knoppen, de mooie witte bloemen en het smakelijke fruit vaak tegelijkertijd aan de planten te zien. Door zijn vorsttolerantie is de aardbeiboom niet alleen geschikt als kuipplant, maar kan hij in milde winterse omstandigheden ook op zonnige locaties geplant worden en dan een hoogte bereiken van drie tot vijf meter. **Natuurlijke locatie:** De aardbeiboom is een typische plant uit het Middellandse Zeegebied. Het groeit daar op hoogtes tot meer dan 3000 meter en overleeft ook strenge wintervorst. **Succesvolle teelt:** Binnen kweken uit zaden is het hele jaar mogelijk. Leg de zaden eerst een maand in de koelkast (stratify) om de winter te simuleren, terwijl het zaad zich voorbereidt op de ontkieming van de lente. Strooi vervolgens de fijne zaden op vochtige potgrond en bedek de zaden een klein beetje met het substraat, dat je dan een beetje aandrukt. Dek de kweekbak af met vershoudfolie, die u van gaten heeft voorzien. Dit beschermt de aarde tegen uitdroging. Om de twee tot drie dagen moet u de film gedurende 2 uur verwijderen. Dit voorkomt schimmelvorming op de teeltgrond. Zet de kweekbak op een lichte en warme plaats met circa 20 ° Celsius en houd de kweekgrond vochtig, maar niet nat. Je hebt wat geduld nodig met de kiempriode van de aardbeiboom - deze kan oplopen tot drie maanden. U kunt de aardbeiboom later door stekken vermeerderen. **De beste locatie:** De aardbeiboom staat het liefst in de zon - buiten is een tegen wind en regen beschutte plek op een warmteopslagmuur ideaal. **Optimale verzorging:** Geef regelmatig, maar matig water, want de sterke laurierachtige bladeren zorgen voor weinig verdamping. Maar vermijd wateroverlast (ook in de achtbaan). Voorzie uw boom van april tot oktober eens per maand van vloeibare kuipplantmest. Aardbeibomen zijn gemakkelijk te kappen. De beste tijd om te snoeien is aan het einde van de winter, voordat de vrucht zet. **In de winter:** Omdat de bloei van de Arbutus in de winter begint, moeten potten helder zijn bij 5 ° tot 18 ° Celsius. De koudebestendigheid varieert van het tweede jaar tot -15 ° Celsius bij jonge planten en neemt toe tot -30 ° Celsius bij oudere exemplaren. De ondergrondse knol kan strenge vorst- of droogteschade overleven en daarna weer uitlopen. Geef nu alleen voldoende water (ook geplante exemplaren) zodat de kluit niet helemaal uitdroogt.

Jordbærtræ

Arbutus unedo

Jordbær som vokser på træer - syltetøy med en forskjell

Jordbær som vokser på træer? De vakre jordbærlignende fruktene til den eviggrønne arbutusen med sine kirsebær-laurbærlignende blader modnes fra knallgult til oransjerødt til knallrødt og er spiselige. De kan også kokes ned for å lage jordbærsyltetøy eller lages til likør, som på Korsika. På Sardinia er det til og med en blomstrende honning - "Amaro di Corbezzolo". Siden frukten modnes over mange måneder, kan de nye knoppene, de pene hvite blomstene og de smakfulle fruktene ofte sees på plantene samtidig. På grunn av frosttoleransen er jordbærtræet ikke bare egnet som containerplante, men kan også plantes ut på solrike steder under milde vinterforhold og nå en høyde på tre til fem meter. **Naturlig beliggenhet:** Jordbærtræet er en typisk middelhavsplante. Den vokser der i over 3000 meters høyde og overlever streng vinterfrost. **Vellykket dyrking:** Å dyrke fra frø innendørs er mulig hele året. Til å begynne med, kjøl (stratifiser) frøene i en måned for å simulere vinteren mens frøet forbereder seg på vårspring. Spred så de fine frøene på fuktig pottejord og dekk frøene bare litt med underlaget, som du så presser litt på. Dekk kulturkaret med matfilm, som du forsyner med hull. Dette beskytter jorda mot å tørke ut. Du bør fjerne folien i 2 timer annenhver til tredje dag. Dette forhindrer at det dannes mugg på den voksende jorda. Sett frøpotten på et lett og varmt sted med rundt 20° Celsius og hold pottejorda fuktig, men ikke våt. Du trenger litt tålmodighet for spiretiden til jordbærtræet - det kan ta opptil tre måneder. Senere kan du også formere jordbærtræet med stiklinger. **Den beste beliggenheten:** Jordbærtræet foretrekker et solrikt sted - utendørs er et vind- og regnbeskyttet sted på en varmelagrende vegg ideelt. **Optimal omsorg:** Vann regelmessig, men moderat, da de sterke laurbærlignende bladene sørger for lav fordampning. Men unngå vannlogging (også i dalbanen). Gi træet litt flytende plantegjødsel en gang i måneden fra april til oktober. Jordbærtrær tåler beskjæring godt. Den beste tiden for beskjæring er på slutten av vinteren, før frukten settes. **Om vinteren:** Siden blomstringen av arbutus begynner om vinteren, bør pottet være lyse ved 5° til 18° Celsius. Kuldemotstanden til unge planter varierer fra andre år ned til -15° Celsius og øker til opptil -30° Celsius i eldre prøver. Den underjordiske stengelknollen tåler alvorlige frost- eller tørkeskader og spirer så igjen. Vann nå (også plantede prøver) bare nok til at rotklumpen ikke tørker helt ut.

Drzewo Truskawkowe

Arbutus unedo

Truskawki rosnące na drzewach - dżem z różnicą

Truskawki na drzewach? Zimozielony Arbutus ze swoimi wiśniowymi liśćmi lauroowymi wytwarza piękne, podobne do truskawek owoce, które są dobre do spożycia i są dostępne w różnych kolorach, od jaskrawożółtego do pomarańczowo-czerwonego, aż po jaskrawoczerwony. Z owoców lub likieru można zrobić dżem jak na Korsyce. Na Sardinii można nawet dostać miód kwiatowy zwany „Amaro di Cobezzolo”. Ponieważ dojrzewanie owoców trwa zwykle wiele miesięcy, na drzewie często pojawiają się nowe pąki, piękne białe kwiaty i smaczne owoce w tym samym czasie. Drzewo truskawkowe toleruje mróz i jest nie tylko łatwe w uprawie jako roślina doniczkowa, ale może być również sadzone na zewnątrz w regionach o łagodnej ziemi, gdzie będzie rosło w słonecznym miejscu na wysokości od trzech do pięciu metrów. **Naturalne połozenie:** Drzewo truskawkowe to typowa roślina regionu śródziemnomorskiego, gdzie rośnie na wysokości nawet ponad 3000 metrów nad poziomem morza i jest odporna nawet na silne mrozy. **Udana uprawa:** Rozmnażanie nasion w pomieszczeniach jest możliwe przez cały rok. Nasiona należy początkowo przechowywać w lodówce przez około miesiąc. Pozwoli to zasymulować okres zimowy, w którym nasiona zwykle przygotowują się do kiełkowania wiosną. Następnie rozłóż drobne nasiona na wilgotnym kompoście doniczkowym i połóż na nim niewielką ilość ziemi kompostowej, którą możesz delikatnie zestalić. Przykryj pojemnik na nasiona przezroczystą folią, aby zapobiec wysychaniu ziemi. Nie zapomnij zrobić dziur w przezroczystej folii i zdejmuj ją co drugi lub trzeci dzień na około 2 godziny. W ten sposób unikniesz tworzenia się pleśni na kompoście doniczkowym. Umieść pojemnik na nasiona w miejscu jasnym i ciepłym o temperaturze około 20° Celsjusza i utrzymuj ziemię wilgotną, ale nie mokrą. Możesz potrzebować trochę ciepłości do kiełkowania, może to potrwać do trzech miesięcy. **Najlepsza lokalizacja:** Drzewo truskawkowe preferuje słoneczne miejsce - idealne byłoby miejsce osłonięte od wiatru i deszczu na zewnątrz w pobliżu ściany chroniącej przed ciepłem. **Optymalna pielęgnacja:** Podlewaj roślinę regularnie, ale skromnie, ponieważ mocne liście laurów utrzymują raczej niski poziom parowania. Unikaj gromadzenia się wody, szczególnie na spodku. Od kwietnia do października można raz w miesiącu podawać płynny nawóz do roślin doniczkowych. Drzewa truskawkowe można łatwo przycinać - najlepszy czas na to to koniec zimy, przed owocowaniem. **W zimę:** Ponieważ kwitnienie zaczyna się zimą, roślina doniczkowa powinna być trzymana w jasnym miejscu z temperaturą od 5° do 18° Celsjusza. Począwszy od drugiego roku nawet młode rośliny są odporne na mróz do -15° Celsjusza, podczas gdy w dojrzałych drzewach truskawkowych zimostrzałość dochodzi do -30° Celsjusza. Guzek hipogański może przetrwać nawet silne uszkodzenia spowodowane mrozem lub suszą i ponownie wyrosnąć. Podlewaj roślinę tylko skromnie, aby korzenie nie wyschły.

Medronheiro

Arbutus unedo

Morangos que crescem em árvores - geléia com uma diferença

Morangos que crescem em árvores? Os lindos frutos parecidos com morangos do medronho perene com suas folhas parecidas com cerejas de louro amadurecem de amarelo brilhante a vermelho alaranjado a vermelho brilhante e são comestíveis. Eles também podem ser fervidos para fazer geléia de morango ou transformados em licor, como na Córsega. Na Sardenha existe até um mel em flor - o "Amaro di Corbezzolo". Como a fruta amadurece ao longo de muitos meses, os novos botões, as lindas flores brancas e os frutos saborosos podem ser vistos nas plantas ao mesmo tempo. Devido à sua tolerância ao gelo, o medronheiro não é apenas adequado como planta de contêiner, mas também pode ser plantado em locais ensolarados em condições de inverno ameno e atingir uma altura de três a cinco metros. **Localização natural:** O medronheiro é uma planta típica do Mediterrâneo. Ela cresce lá em altitudes de mais de 3.000 metros e sobrevive a severas geadas de inverno. **Cultivo bem sucedido:** Cultivar a partir de sementes dentro de casa é possível durante todo o ano. Inicialmente, refrigere (estratifique) as sementes por um mês para simular o inverno enquanto a semente se prepara para a germinação na primavera. Em seguida, espalhe as sementes finas em terra úmida e cubra as sementes apenas levemente com o substrato, que você pressiona um pouco. Cubra o recipiente de cultura com filme plástico, que você fornece com furos. Isso protege o solo de secar. Você deve remover o papel alumínio por 2 horas a cada dois ou três dias. Isso evita a formação de mofo no solo em crescimento. Coloque o vaso de sementes em um local claro e quente com cerca de 20° Celsius e mantenha o solo do vaso úmido, mas não molhado. É preciso um pouco de paciência para o tempo de germinação do medronheiro - pode levar até três meses. Mais tarde, você também pode propagar o medronheiro por estacas. **A melhor localização:** O medronheiro prefere um local ensolarado - ao ar livre, um local protegido do vento e da chuva em uma parede de armazenamento de calor é o ideal. **Cuidado ideal:** Regue regularmente, mas moderadamente, pois as fortes folhas de louro garantem baixa evaporação. Mas evite o alagamento (também na montanha-russa). Forneça à sua árvore fertilizante líquido para plantas uma vez por mês, de abril a outubro. Os medronheiros toleram bem a poda. A melhor época para a poda é no final do inverno, antes da frutificação. **No inverno:** Uma vez que a floração do medronheiro começa no inverno, os vasos devem ser brilhantes a 5° a 18° Celsius. A resistência ao frio das plantas jovens varia do segundo ano até -15° Celsius e aumenta até -30° Celsius em espécimes mais velhos. O tubérculo do caule subterrâneo resiste a geadas severas ou danos causados pela seca e depois brota novamente. Agora regue (também espécimes plantados) apenas o suficiente para que a raiz não seque completamente.

Căpșun

Arbutus unedo

Căpșuni care cresc pe copaci - gem cu o diferență

Căpșuni care cresc pe copaci? Fructele destul de căpșuni ale arbușului veșnic verde, cu frunzele sale de cires, lauri se coc de la galben strălucitor la roșu portocaliu până la roșu aprins și sunt comestibile. Dar îl puteți fierbe și pentru a face gem de căpșuni sau pentru a face lichior, ca în Corsica. În Sardinia există chiar o miere înflorită - „Amaro di Corbezzolo”. Deoarece fructul se coace de-a lungul mai multor luni, mugurii noi, florile albe și fructele gustoase pot fi adesea văzute pe plante în același timp. Datorită toleranței sale la îngheț, căpșunul nu este potrivit doar ca plantă container, dar poate fi plantat și în locuri însorite în condiții de iarnă ușoare și apoi poate atinge o înălțime de trei până la cinci metri. **Locație naturală:** Căpșunul este o plantă tipică din regiunea mediteraneană. Crește acolo la altitudini de până la peste 3000 de metri și, de asemenea, supraviețuiește înghețurilor severe de iarnă. **Cultivare de succes:** Cultivarea din semințe în interior este posibilă pe tot parcursul anului. Mai întâi, puneți semințele în frigider (stratificați) timp de o lună pentru a simula iarna, deoarece semințele se pregătesc pentru germinarea primăverii. Apoi presărați semințele fine pe solul de ghiveci umed și acoperiți semințele doar puțin cu substratul, pe care apoi îl apăsați puțin în jos. Acoperiți vasul de cultivare cu folie alimentară, pe care ați prevăzut-o cu găuri. Acest lucru protejează pământul de uscare. La fiecare două până la trei zile ar trebui să îndepărtați filmul timp de 2 ore. Acest lucru previne formarea mușgaiului pe solul de cultivare. Așezați vasul de cultivare într-un loc luminos și cald, cu aproximativ 20° Celsius și mențineți solul de cultivare umed, dar nu umed. Aveți nevoie de puțină răbdare cu perioada de germinare a căpșunului - poate dura până la trei luni. Mai târziu puteți răspândi căpșunul prin butași. **Cea mai bună locație:** Căpșunul preferă o locație însorită - în aer liber, un loc protejat de vânt și ploaie pe un zid de reținere a căldurii este ideal. **Îngrijire optimă:** Udați regulat, dar moderat, deoarece frunzele puternice asemănătoare cu dafinul asigură puțină evaporare. Dar evitați înghețarea apei (și în coaster). Furnizați copacului dvs. îngrășământ pentru plante cu lichid, o dată pe lună, din aprilie până în octombrie. Căpșunii sunt ușor de tăiat. Cel mai bun moment pentru tăiere este la sfârșitul iernii, înainte de pomul de fructe. **În iarnă:** Deoarece înflorirea Arbutusului începe iarna, ghivecele ar trebui să fie luminoase la 5° până la 18° Celsius. Rezistența la frig a plantelor tinere variază de la al doilea an la -15° Celsius și crește la -30° Celsius la exemplarele mai vechi. Tuberculul subteran al suprafeței supraviețuiește înghețului sever sau daunelor de secetă și apoi încolțesc din nou. Acum este suficientă apă (de asemenea, exemplare plantate) pentru ca bila de rădăcină să nu se usuce complet.

Jordgubbsträd

Arbutus unedo

Jordgubbar som växer på träd - sylt med skillnad

Jordgubbar som växer på träd? De vackra jordgubbliknande frukterna av den vintergröna arbutusen med sina körsbärsbladiga löv mognar från ljusgul till orange-röd till ljusröd och är ätliga. Men du kan också koka ner det för att göra sylt av jordgubbar eller använda det för att göra likör som på Korsika. På Sardinien finns det till och med en blomhoning - "Amaro di Corbezzolo". Eftersom frukten mognar under många månader kan de nya knopparna, de vackra vita blommorna och de goda frukterna ofta ses på växterna samtidigt. På grund av sin frosttolerans är jordgubbet inte bara lämpligt som en containerväxt, utan kan också planteras på soliga platser under milda vinterförhållanden och sedan nå en höjd av tre till fem meter. **Naturligt läge:** Jordgubbsträdet är en typisk växt från Medelhavsområdet. Den växer där på höjder upp till över 3000 meter och överlever också svåra vinterfrost. **Framgångsrik odling:** Att odla från frön inomhus är möjligt året runt. Sätt först fröna i kylskåpet (stratifiera) i en månad för att simulera vintern, eftersom fröet förbereder sig för vågroning. Strö sedan de fina frön på fuktig potjord och täck fröna bara lite med substratet, som du sedan trycker ner lite. Täck odlingskärlet med plastfolie, som du har försett med hål. Detta skyddar jorden från att torka ut. Varannan till var tredje dag ska du ta bort filmen i två timmar. Detta förhindrar att mögel bildas på odlingsjorden. Placera odlingskärlet på en ljus och varm plats med cirka 20 ° Celsius och håll odlingsjorden fuktig men inte våt. Du kommer att behöva lite tålmod med jordgubbsträdets groningstid - det kan vara upp till tre månader. Du kan senare sprida jordgubbsträdet med sticklingar. **Den bästa platsen:** Jordgubbsträdet föredrar att vara i solen - utomhus är en plats skyddad från vind och regn på en värmeförvaringsvägg idealisk. **Optimal vård:** Vattna regelbundet, men måttligt, eftersom de starka lauriliknande bladen garanterar liten avdunstning. Men undvik vattenloggning (även i dalbana). Ge ditt träd flytande gödselmedel i behållare en gång i månaden från april till oktober. Jordgubbar är lätta att hugga. Den bästa tiden att beskära är i slutet av vintern, innan fruktsättningen. **På vintern:** Eftersom blomningen av Arbutus börjar på vintern bör krukan vara ljusa vid 5 ° till 18 ° Celsius. Köldmotsståndet sträcker sig från andra året till -15 ° C hos unga växter och ökar till -30 ° C i äldre exemplar. Den underjordiska stamknölen överlever allvarlig frost eller torka och skadar sedan igen. Nu är det bara tillräckligt med vatten (också planterade prover) för att rotkulan inte torkar helt ut.

Jahodový strom

Arbutus unedo

Jahody, ktoré rastú na stromoch - džem s rozdielom

Jahody, ktoré rastú na stromoch? Pekné jahodové plody arbutusu vždyzeleného s čerešňovo-vavrínovitými listami dozrievajú od jasne žltej cez oranžovo-červenú až po jasne červenú a sú jedlé. Dajú sa tiež uvariť na jahodový džem alebo z nich vyrobiť likér ako na Korzike. Na Sardinii je dokonca kvetový med - "Amaro di Corbezzolo". Keďže plody dozrievajú mnoho mesiacov, na rastlinách je často možné vidieť nové puky, pekné biele kvety a chutné plody. Pre mrazuvzdornosť je jahodník vhodný nielen ako nádoba, ale v miernych zimných podmienkach sa dá vysádzať aj na slnečné miesta a vtedy dosahuje výšku tri až päť metrov. **Prirodzená poloha:** Jahodník je typická stredomorská rastlina. Rastie tam v nadmorských výškach nad 3000 metrov a prežije aj silné zimné mrazy. **Úspešná kultivácia:** Pestovanie zo semien v interiéri je možné po celý rok. Semená najprv ochladte (stratifikuje) na mesiac, aby ste simulovali zimu, keď sa semeno pripravuje na jarnej klíčenie. Jemné semenka potom rozsypte na vlhkú črepníkovú zeminu a semenka len mierne prikryte substrátom, ktorý potom trochu pritlačte. Kultivačnú nádobu prikryte potravinovou fóliou, ktorú opatríte otvormi. To chráni pôdu pred vysychaním. Fóliu by ste mali odstraňovať na 2 hodiny každé dva až tri dni. To zabraňuje tvorbe plesní na rastúcej pôde. Črepník umiestnite na svetlé a teplé miesto s teplotou okolo 20° Celzia a zeminu udržiavajte vlhkú, ale nie mokrá. Na klíčenie jahodového stromu potrebujete trochu trpezlivosti - môže to trvať až tri mesiace. Neskôr môžete jahodník rozmnožiť aj odrezkami. **Najlepšie umiestnenie:** Jahodník obľubuje slnečné miesto - vonku je ideálne miesto chránené pred vetrom a dažďom na stene akumulujúcej teplo. **Optimálna starostlivosť:** Zalievajte pravidelne, ale striedmo, pretože silné vavrínovité listy zabezpečujú nízke vyparovanie. Vyhnite sa však podmačaniu (aj v podložke). Zásobujte svoj strom tekutým hnojivom na kontajnerové rastliny raz za mesiac od apríla do októbra. Jahody dobre znášajú prerezávanie. Najlepší čas na rez je na konci zimy, pred nasadením plodov. **V zime:** Keďže kvitnutie arbutusu začína v zime, kvetináčce by mali byť svetlé pri teplote 5° až 18° Celzia. Odolnosť mladých rastlín voči chladu sa pohybuje od druhého roku až do -15° Celzia a u starších jedincov sa zvyšuje až na -30° Celzia. Podzemná stonková hlúza odolá silnému poškodeniu mrazom alebo suchom a potom znovu vyraší. Teraz zalievajte (aj vysadené exempláre) len toľko, aby koreňový bal úplne nevyschol.

Jagodno drevo

Arbutus unedo

Jagode, ki rastejo na drevesih - marmelada z razliko

Jagode, ki rastejo na drevesih? Lepi jagodi podobni plodovi zimzelenega arbutusa z listi, podobnimi češnjevem lovorju, zorijo od živo rumene do oranžno-rdeče do živo rdeče in so užitni. Lahko jih tudi skuhamo za pripravo jagodne marmelade ali iz njih naredimo liker, kot na Korziki. Na Sardiniji je celo cvetlični med - "Amaro di Corbezzolo". Ker plodovi zorijo več mesecev, lahko na rastlinah pogosto hkrati opazimo nove popke, lepe bele cvetove in okusne plodove. Jagodnik zaradi svoje odpornosti proti zmrzali ni primeren le kot posodica, ampak ga lahko v milih zimskih razmerah sadimo tudi na sončna mesta in takrat dosežemo višino od treh do petih metrov. **Naravni habitat:** Jagodnik je tipična sredozemska rastlina. Tam raste na nadmorski višini nad 3000 metrov in preživi hude zimske zmrzali. **Navodila za gojenje:** Gojenje iz semen v zaprtih prostorih je možno vse leto. Sprva hladite (stratifirajte) semena za en mesec, da simulirate zimo, ko se seme pripravljá na spomladansko kalitev. Drobna semena nato raztrosite po vlažni lončnici in semena le rahlo pokrijte s substratom, ki ga nato malo potlačite. Posodo z kulturo pokrijte s folijo za živila, ki jo opremite z luknjami. To ščiti tla pred izsušitvijo. Vsake dva do tri dni za 2 uri odstranite folijo. S tem preprečimo nastanek plesni na rastni zemlji. Lonček s semeni postavite na svetlo in toplo mesto s približno 20 ° C, zemlja v lonču pa naj bo vlažna, a ne mokra. Potrebujete malo potrpljenja za čas kalitve jagodnega drevesa - lahko traja do tri mesece. Kasneje lahko jagodnik razmnožite tudi s potaknjenci. **Najboljša lokacija:** Jagodnik ima najraje sončno lego - na prostem je idealen pred vetrom in dežjem zaščitenej prostor na steni za shranjevanje toplote. **Optimalna nega:** Zalivamo redno, a zmerno, saj močni lovorju podobni listi zagotavljajo nizko izhlapevanje. Vendar se izogibajte zalivanju (tudi v podstavku). Oskrbite svoje drevo s tekočim rastlinskim gnojilom enkrat mesečno od aprila do oktobra. Drevesa jagod dobro prenašajo obrezovanje. Najboljši čas za obrezovanje je konec zime, preden se plodovi nanesejo. **V zimskem času:** Ker se arbutus začne cveteti pozimi, naj bodo lonci svetli pri 5° do 18° Celzija. Odpornost na mráz pri mladih rastlinah se giblje od drugega leta do -15°C, pri starejših pa se poveča do -30°C. Podzemni stebelni gomolj prenese močne poškodbe zaradi zmrzali ali suše in nato ponovno požene. Zdaj zalijemo (tudi posajene primerke) le toliko, da se koreninska gruda popolnoma ne izsuši.

Árbol de las fresas

Arbutus unedo

Fresas que crecen en árboles - mermelada un poco diferentes

¿Fresas que crecen en árboles? El árbol arbutus es de hoja perenne, tiene frutos bonitos, parecidos a las fresas y hojas parecidas al laurel o cerezo. Los frutos maduran desde un color amarillo a rojo anaranjado hasta un rojo brillante y son comestibles. Con los frutos del árbol de las fresas se pueden hacer mermelada o licor, como el licor de Córcega. En Cerdeña hay incluso una miel - el Amaro di Corbezzolo. Dado que la maduración de la fruta se extiende a lo largo de muchos meses, los nuevos brotes de las flores blancas y las sabrosas frutas y se ven a menudo al mismo tiempo en la planta. Debido a su tolerancia a las heladas, el madroño es adecuado no sólo como una planta en maceta sino también puede ser plantado en exterior, donde en invierno le llegue el sol. El árbol alcanza una altura de tres a cinco metros. **Ubicación natural:** El madroño es un cultivo típico del Mediterráneo. Allí crece hasta altitudes de 3.000 metros y es resistente a las heladas de invierno. **Cultivo exitoso:** La semilla se puede criar en interior durante todo el año. Mantenga las semillas durante un mes en el frigorífico para simular el invierno y donde la semilla se prepara para la germinación en primavera. Posteriormente esparza las semillas sobre sustrato húmedo y cúbralas ligeramente con el mismo sustrato. Cubra el recipiente de cultivo con un film transparente y agüeréelo. Así protegerá la tierra de la desecación. Para evitar la putrefacción del sustrato retire el film cada dos o tres días durante 2 horas. Coloque el recipiente de cultivo en un lugar luminoso y cálido a 20 grados y mantenga el sustrato húmedo, pero no mojado. La germinación puede tardar hasta tres meses, por lo que necesitará un poco de paciencia. Posteriormente puede cultivar el árbol de las fresas a través de estacas. **La mejor ubicación:** El madroño requiere un lugar soleado. Al aire libre necesita un espacio protegido del viento y la lluvia, lo ideal es mantenerlo cerca de una pared que retenga y expulse calor. **Cuidado óptimo:** Riegue el árbol de las fresas con regularidad pero moderadamente, debido a que las hojas, similares a las de laurel, conducen a una baja evaporación. Sin embargo, evite el anegamiento (también en el platillo). Proporcione de abril a octubre, una vez al mes, fertilizante líquido para plantas en maceta. El arbutus tolera bien que se le recorte. El mejor momento para ello es a finales de invierno, antes del desarrollo de los frutos. **En el invierno:** Dado que la floración del arbutus comienza en invierno, debe mantener la planta en maceta en un lugar a temperaturas entre 5 y 18 grados. La resistencia al frío varía en las plantas jóvenes del segundo año a -15 grados y aumenta con los años hasta -30 grados. El tubérculo de raíces subterráneo tolera incluso daños por fuertes heladas o sequía y vuelve a brotar de nuevo. Riegue también plantas plantadas en exterior sólo para evitar que el cepellón se seque por completo.

Jahodový strom

Arbutus unedo

Jahody, které rostou na stromech - džem s rozdílem

Jahody, které rostou na stromech? Pěkné jahodovité plody arbutu stálezeleného s třešňovitě vavřínovými listy dozrávají od jasně žluté přes oranžově červenou až po jasně červenou a jsou jedlé. Lze je také zavařit na jahodový džem nebo z nich vyrobit likér, jako na Korsice. Na Sardinii je dokonce květový med - "Amaro di Corbezzolo". Protože plody dozrávají po mnoho měsíců, jsou na rostlinách často vidět nová poupata, krásné bílé květy a chutné plody. Jahodník je pro svou mrazuvzdornost vhodný nejen jako nádoba, ale lze ho v mírných zimních podmínkách vysadit i na slunná místa a dosahovat pak výšky tří až pěti metrů. **Přirozená poloha:** Jahodník je typická středomořská rostlina. Roste tam v nadmořských výškách přes 3000 metrů a přežije i kruté zimní mrazy. **Úspěšné pěstování:** Pěstování ze semínek v interiéru je možné po celý rok. Zpočátku semena chladte (stratifikuje) na měsíc, abyste simulovali zimu, protože se semeno připravuje na jarní klíčení. Jemná semínka pak rozsypte na vlhkou zeminu a semínka jen mírně zasype substrátem, který pak trochu přitlačte. Kultivační nádobu zakryjte potravinářskou fólií, kterou opatříte otvory. To chrání půdu před vysycháním. Fólii byste měli odstraňovat na 2 hodiny každé dva až tři dny. Tím se zabráni tvorbě plísní na rostoucí půdě. Umístěte květináč na světlé a teplé místo s teplotou kolem 20 °C a udržujte půdu v květináči vlhkou, ale ne mokrou. Na dobu klíčení jahodníku potřebujete trochu trpělivosti – může trvat až tři měsíce. Později můžete jahodník také množit řízkováním. **Nejlepší umístění:** Jahodník preferuje slunné stanoviště - venku je ideální místo chráněné před větrem a deštěm na akumulaci stěně. **Optimální péče:** Zalévejte pravidelně, ale přiměřeně, protože silné listy podobné vavřínu zajišťují nízký výpar. Vyvarujte se ale podmačení (i v tácku). Zásobujte svůj strom kapalným hnojivem pro kontejnerové rostliny jednou měsíčně od dubna do října. Jahodníky dobře snášejí řez. Nejvhodnější doba pro řez je na konci zimy, před nasazením plodů. **V zimě:** Vzhledem k tomu, že květ arbutus začíná v zimě, květináče by měly být světlé při 5° až 18° Celsia. Odolnost mladých rostlin vůči chladu se pohybuje od druhého roku až do -15° Celsia a u starších jedinců se zvyšuje až na -30° Celsia. Podzemní naťová hlíza odolává silnému poškození mrazem nebo suchem a poté znovu vyraší. Nyní zalévejte (i vysazené exempláře) jen tolik, aby kořenový bal úplně nevyschl.

Çilek ağacı

Arbutus unedo

Ağaçlarda yetişen çilekler - farklı reçel

Ağaçlarda yetişen çilekler mi? Yapraklarını dökmeyen kocayemişin güzel çilek benzeri meyveleri, kiraz-defneye benzer yaprakları ile parlak sarıdan turuncu-kırmızıya ve parlak kırmızıya kadar olgunlaşır ve yenilebilir. Ayrıca Korsika'da olduğu gibi çilek reçeli yapmak için kaynatılabilir veya likör haline getirilebilir. Sardunya'da çilek balı bile var - "Amaro di Corbezzolo". Meyveler aylarca olgunlaştığı için, bitkilerde yeni tomurcuklar, güzel beyaz çiçekler ve lezzetli meyveler sıklıkla aynı anda görülebilir. Donmaya dayanıklı olması nedeniyle, çilek ağacı sadece sakı bitkisi olarak uygun değildir, aynı zamanda ılıman kış koşullarında güneşli yerlerde dikilebilir ve ardından üç ila beş metre yüksekliğe ulaşabilir. **Doğal konum:** Çilek ağacı tipik bir Akdeniz bitkisi. Orada 3000 metrenin üzerindeki rakımlarda yetişir ve şiddetli kış donlarından kurtulur. **Başarılı yetiştirme:** İç mekanlarda tohumlardan büyüme tüm yıl boyunca mümkündür. Başlangıçta, tohumlar ilkbaharda çimlenmeye hazırlanırken kişi simüle etmek için tohumları bir ay boyunca soğutun (tabakalaştırın). Daha sonra ince tohumları nemli sakı toprağı üzerine serpin ve tohumları alt tabaka ile hafifçe örtün, ardından üzerine biraz bastırın. Kültür kabının üzerini delikler açtığınız streç film ile kapatın. Bu, toprağın kurumasını önler. Folyoyu her iki ila üç günde bir 2 saat çıkarmalısınız. Bu, büyüyen toprakta küf oluşumunu önler. Tohum sakısını yaklaşık 20° Santigrat ile hafif ve sıcak bir yere koyun ve sakı toprağını nemli tutun ama ıslak tutmayın. Çilek ağacının çimlenme süresi için biraz sabırlı olmanız gerekir - bu üç aya kadar sürebilir. Daha sonra çilek ağacını keserek de çoğaltabilirsiniz. **En iyi konum:** Çilek ağacı güneşli bir yeri tercih eder - açık havada, ısı depolayan bir duvar üzerinde rüzgar ve yağmurdan korunan bir yer idealdir. **Optimum bakım:** Güçlü defne benzeri yapraklar düşük buharlaşma sağladığından, düzenli olarak ancak orta derecede sulayın. Ancak su basmasından kaçının (altlıkta da). Ağacınıza Nisan'dan Ekim'e kadar ayda bir kez sıvı kap bitki gübresi verin. Çilek ağaçları budamayı iyi tolere eder. Budama için en uygun zaman kış sonu, meyve tutumu öncesidir. **Kışın:** Kocayemişin çiçeklenmesi kışın başladığından, saksılar 5° ila 18° Santigratta parlak olmalıdır. Genç bitkilerin soğuga dayanıklılığı ikinci yıldan itibaren -15°C'ye kadar değişir ve daha yaşlı örneklerde -30°C'ye kadar çikar. Yeraltı kök yumrusu, şiddetli don veya kuraklık hasarına dayanır ve ardından tekrar filizlenir. Şimdi su (dikilen örnekler de) sadece kök topunun tamamen kurumaması için yeterli.

Eperfa

Arbutus unedo

A fákön növekvő eper - lekvár különbséggel

Fán növő eper? Az örökzöld arbutus csinos, perszerű termése, cseresznyebabérszerű leveleivel élénk sárgától a narancsvörösen át az élénkzöldig érnek, és ehettek. Lefőzve is eperlekvárt készíthetünk, vagy likőrt készíthetünk belőlük, mint Korzikán. Szardínián van még egy virágméz is, az "Amaro di Corbezzolo". Mivel a termés több hónapon át érkezik, az új rügyek, a szép fehér virágok és az ízletes termések gyakran egyszerre láthatók a növényeken. Az eperfa fagyatűré képessége miatt nem csak konténernövénynek alkalmas, hanem nyíre téli körülmények között napos helyekre is kiültethető, majd három-öt méteres magasságot is elérhet. **Természetes elhelyezkedés:** Az eperfa tipikus mediterrán növény. 3000 méter feletti magasságban nő, és túléli a súlyos téli fagyokat. **Sikeres termesztés:** A beltéri magvak termesztése egész évben lehetséges. Kezdetben hűtsük le (rétegezzük) a magokat egy hónapig, hogy szimuláljuk a telet, amikor a mag felkészül a tavaszi csírázásra. Ezután szórja ki a finom magvakat a nedves virágföldre, és csak kissé fedje be a magokat az aljzattal, amelyet azután egy kicsit rányom. Fedje le a tenyészedényt ragasztó fóliával, amelyet lyukakkal lát el. Ez megvédi a talajt a kiszáradástól. A fóliát két-három naponta 2 órára le kell venni. Ez megakadályozza a penészképződést a növekvő talajon. Helyezze a magcserepet világos és meleg, körülbelül 20 °C-os helyre, és tartsa a virágföldet nedvesen, de ne nedvesen. Az eperfa csírázása idejéhez egy kis türelemre van szükség - ez akár három hónapig is eltarthat. Később dugványokkal is szaporíthatja az eperfát. **A legjobb hely:** Az eperfa a napos helyet kedveli - a szabadban a szél- és esővédezt hely a hőtároló falon ideális. **Optimális gondozás:** Rendszeresen, de mérsékelten öntözzük, mivel az erős babérszerű levelek alacsony párolgást biztosítanak. De kerülje a vízesedést (a poháralátétben is). Áprilistól októberig havonta egyszer lássa el fáját folyékony konténeres növényi műtrágyával. Az eperfák jól tűrik a metszést. A metszés legjobb ideje a tél vége, a terméskötés előtt. **Télen:** Mivel az arbutus virágzása télen kezdődik, a cserépeknél 5-18 Celsius fokos fénynek kell lenniük. A fiatal növények hidegállósága a második évtől -15 °C-ig terjed, az idősebb példányoknál pedig akár -30 °C-ig is megnő. A föld alatti szárgumó ellenáll a súlyos fagy- vagy szárazsághátróknak, majd ismét kihajt. Most már csak annyit öntözzünk (az ültetett példányokat is), hogy a gyökérgolyó ne száradjon ki teljesen.

: : : : :

イチゴノキ

Arbutus unedo

木に生るイチゴ - ちょっと違うジャム

木に生るイチゴ？ローレルチェリーの様な葉を持つ常緑樹はイチゴのような美味しい果実を実らせませす。それは、輝くような明るい黄色から橙赤色そして眩しい赤へと様々に色を変化させます。コルシカ島のように、その果実からはジャムやリキュールを作ることができます。サルデーニャ島では、“Amaro di Corbezzolo”とゆう花から採取した蜜もあります。果実の成熟は通常数ヶ月にわたって延長するので、新芽、美しい白い花、美味しい果実が同時に樹木に起こることがよくあります。耐寒性を備え、鉢植えで栽培するのが簡単であるだけでなく、冬の気候が穏やかな地域では屋外に植えることもできます。日当たりの良い場所で3m～5mの高さに成長します。

自然な場所: イチゴノキは地中海地域の典型的な植物で、海拔3000メートル以上の高さで生育し、強い耐寒性を備えています。

栽培成功:

種子繁殖は室内で年間を通して可能です。最初に種を冷蔵庫に入れ約1ヶ月間保管します。これは、春に種が発芽の準備をする冬の期間の疑似体験です。湿った用土に種を広げ、その上に少量の用土を被せ軽く固めます。用土の乾燥を防ぐため、鉢をサランラップなどの透明なフィルムでカバーします。透明フィルムには空気穴をいくつかあけ、2～3日に1回は約2時間、完全にフィルムを鉢から外します。そうすることで、カビの発生を防ぎます。20℃くらいの明るく暖かい場所に置き、用土は湿った状態に保ちます。発芽までは少しの辛抱が必要で、3カ月かかります。後に芽を使って増やす事もできます。

最高のロケーション: 日当たりの良い場所を好みます；雨の当たらない防風された擁壁のそばが理想的です。

最適なケア:

月桂樹のような葉は水分蒸発の程度が低いので、控えめに定期的に水を与えます。水浸し、鉢の受け皿に水が溜まるのを避けます。4月～10月の間は鉢植え用の液体肥料を毎月与えます。簡単に剪定できます；実が生る前の冬の終わりが剪定に最適です。

冬に:

冬には開花が始まるので、5℃～18℃の明るい場所で鉢を保管する必要があります。植えて2年目以降は若い樹木でもマイナス15℃までの耐霜性を備えます。成熟した樹木の耐寒性はマイナス30℃にまで達します。厳しい寒さや干ばつにも耐えることが可能で、再び発芽します。根が乾燥しない程度の水を与えます。

SKU: 13018 / Erdbeerbaum